

dat HEUBNER den toestand in Nederland *ongunstig* vond en vindt daarin aanleiding te beweren, dat de Nederlandsche artsen van de kinderverzorging niets weten en daardoor ook aan de moeders niets kunnen leeren. Het ligt daarom volgens dit vriendelijke blad niet aan de „achterlijkheid” der bevolking, dat in de zuidelijke provinciën nog zooveel kinderen sterven. Deze poging om de aandacht af te leiden van de werkelijke oorzaken van het ongunstige verschijnsel, kan veel nadeel doen aan de bevolking, wier „eer” het blad op deze wijze tracht te verdedigen.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

HET VERPAKKEN VAN GENEESMIDDELEN IN RECLAMEPAPIEREN.

Coll. PINKHOF vraagt in het vorig nummer bldz. 2036 of er geen aanleiding bestaat tot een wettelijk verbod om geneesmiddelen te verpakken in papieren, die een ander opschrift dragen dan met hun inhoud overeenkomt.

Diezelfde vraag was juist dezer dagen bij mij gerezen, toen één mijner patiënten zich ijverig had te goed gedaan aan talcum venetum, in de meening, dat ik, blijkens het opschrift van het zakje, had voorgeschreven: „Sanatogeen, een bron van kracht voor allen”.

Zoo was het mij wel meer voorgekomen, dat ziekenfondspatiënten mij om sanatogeen vroegen; ik had het toch vroeger ook al gegeven „om het gatje van de kleine te poeieren”. Trouw wordt dan verder gesproken van sanatogeen-tabletten, -pleisters, -druppels, enz., alles omdat zij die artikelen vroeger eens in een reclamezakje van sanatogeen verpakt ontvangen hadden.

Gelukkig was dit tot nog toe van onschuldigen aard, maar evengoed kan een dergelijk reclamemiddel geneesmiddelen omhullen, die zeer tot schade van den patiënt en, blijkens het Weenske bericht, ook van den geneesheer, inwendig worden gebruikt.

Al komt er dan niet een wettelijk verbod, dan lijkt het mij toch zeer gewenscht, dat de aandacht der apothekers op dit gevaar gevestigd wordt, bijv. door de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst.

Amsterdam, 25 Sept. 1911.

H. PRINSEN GEERLIGS.

OMENTOPEXIE BIJ PORTALE STUWING.

Den WelEd. Zeer Gel. Heer dr. L. J. H. H. CROBACH.

Geachte collega. Naar aanleiding van uwe mededeeling in dit *Tijdschrift* van 23 Sept. jl. veroorloof ik mij een paar opmerkingen; ik twist zeer ongaarne, omdat ik van twisten zelden nut zag.

Het komt mij voor, dat gij bij uw onderzoek hebt nagelaten iets te doen wat liever niet achterwege had moeten blijven.

Er bestond in uw geval een chronische peritonitis, zoodat gij a priori niet

o een gunstig effect van de hechting van het net hadt mogen hopen, tenzij flauwtjes. Onwaarschijnlijk is het toch, dat bij zulk een groep van veranderingen, als in uw geval aanwezig was, het zieke peritoneum „bedekt met een fibrinebeslag” niet door de uitscheiding van vloeistof, verbonden aan de ontsteking, bijdraagt tot de vorming van de vloeistof in de holte van het peritoneum. De kans is gering, dat deze vloeistof, terwijl „de lever niet cirrhotisch” was, ontstaan was door veneuze hyperaemie in het gebied der v. portae.

De patholoog-anatoom kon hier niet beslissen, misschien, of die vloeistof een exsudaat, of een transsudaat, of een mengsel van beide was, (om de misschien verouderde onderscheiding tusschen „exsudaat en transsudaat” vol te houden).

Die onderscheiding is het werk van den klinikus-diagnostikus. Er was, dunkt mij, in dat geval voor u reden genoeg geweest, om te streven naar de oplossing van die moeilijkheid. De kans was groot geweest, dat gij bij uw patiënt had kunnen diagnosticeeren, of er een transsudaat of een exsudaat was en of men recht had gehad, om tot de hechting van het net over te gaan.

Hoogachtend

Uw Dienstw.

S. TALMA.

Utrecht, 26 Sept. 1911.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Zondagsrust voor apothekers.

Door de regeering is bij de Tweede Kamer ingediend een wetsontwerp tot wijziging van de wet van 1 Juni 1865 (*Stsbl.* n°. 61), regelende de uitoefening der artseneijbereidkunst. De voorgestelde wijzigingen zijn de volgende; Aan art. 3 der genoemde wet 1) worden toegevoegd vier leden, luidende als volgt:

„De apotheek mag echter gesloten zijn op een of meer Zondagen, of daarmede gelijk gestelde dagen, mits de inspecteur, krachtens de Gezondheidswet belast met het toezigt op de handhaving der wettelijke bepalingen op de uitoefening der artseneijbereidkunst, daartoe schriftelijk verlof heeft verleend. Met Zondagen worden ten deze gelijk gesteld de Christelijke tweede Paasch- en Pinksterdagen, de beide Kerstdagen en de Hemelvaartsdag.

De inspecteur verleent dat verlof, indien er naar zijn oordeel voldoende gelegenheid tot het verkrijgen van geneesmiddelen zal bestaan.

---

1) Art. 3 luidt aldus:

De apotheker mag niet meer dan één apotheek hebben.

Hij oefent zijn beroep niet anders uit dan in een uitsluitend daartoe bestemd, bij dag steeds toegankelijk, gedeelte van een huis, dat ook des nachts door hem of door een hulp-apotheker bewoond is.